

Cap a una Xarxa Ciutadana contra la violència masclista

A la cerca d'accions i projectes que ens permetin acabar definitivament amb la xacra de la violència masclista, les institucions i poders públics desenvolupen tot tipus d'activitats durant tot l'any. Precisament, quan es pretén fer canvis que durin al llarg del temps i que tinguin un impacte en la vida de la ciutadania, cal obrir mesures de prevenció amples.

Quan es parla d'un Pacte contra la violència masclista, cal entendre-ho com un compromís ferm dels i les signants, especialment l'Estat i els seus poders públics, per tal que els recursos i mesures contra aquesta violència estiguin garantits, i no siguin un lema o campanya puntual. Precisament, d'aquest Pacte (o sense aquest) poden sorgir iniciatives amb aquest abast públic i els recursos adients.

Es tracta, doncs, de cercar una acció constant més enllà de les campanyes concretes i temporals que habitualment es duen a terme, de forma que tot i comptar amb un suport actiu per part de les administracions (mitjançant els organismes d'igualtat a diferents nivells) s'obrin a la participació ciutadana.

És més, promoure la implicació ciutadana és el motiu principal de les Xarxes Ciutadanes contra la violència masclista, que no només pretenen dirigir un missatge a un receptor (com les campanyes a mitjans tradicionals), sinó que fan que la persona receptora es constitueixi també com a emissor.

Avui dia comptem amb pocs però assenyalats exemples del desenvolupament de xarxes d'aquestes característiques, en quant a nivell estatal, impulsats especialment per organismes de gènere, però també per iniciativa d'altres institucions.

Així doncs, el que ha de ser una acció tutoritzada, acaba projectant noves mesures i accions sorgides pels propis participants.

Tenim pràctiques de la mà de les universitats públiques, on s'han creat xarxes per la igualtat o contra la violència de gènere, amb recursos i programes amb els que no només guanyen els i les participants (alumnat o professorat que a títol individual participa) sinó que mitjançant les activitats i crides a l'acció, se'n deriva un impacte social, en aquest cas envers tota la comunitat educativa.

A la Universitat de Sevilla, tenen una xarxa de voluntariat¹ en aquest sentit i amb aquests punts principals d'acció:

1. Formar i sensibilitzar a la gent que s'afegeix a la xarxa (en aquest cas, alumnat, personal d'administració i serveis, personal docent i investigador) per a que puguin detectar la violència masclista, acompanyar i derivar als recursos

*Es tracta, doncs,
de cercar una acció
constant més enllà
de les campanyes
concretes i
temporals que
habitualment es
duen a terme.*

1. Red Ciudadana de Voluntariado para la detección y apoyo a las víctimas de la violència de gènere, de la Universidad de Sevilla

necessaris.

2. Donar suport i informar a víctimes de la violència masclista
3. Involucrar al màxim nombre de gent en aquesta iniciativa
4. Dotar d'estratègies d'apoderament al col·lectiu (universitari), per reflexionar i donar resposta a aquesta xacra.

Però els exemples van més enllà dels espais acadèmics, i arriba a àmbits laborals com poden ser les perruqueries, farmàcies o fins i tot els taxis. També amb les entitats veïnals, per exemple.

En aquests casos, es tracta d'experiències de l'Instituto Andaluz de la Mujer que ofereix un marc formatiu, material de sensibilització i altres recursos d'utilitat, per tal que a cadascun d'aquests sectors, no només es pugui actuar davant casos de violència masclista (donant suport a la víctima per a que faci us dels recursos adients) sinó que es prevenguin les actituds masclistes i violentes i s'implanti una cultura de la igualtat (sense publicitat o acudits sexistes, per exemple.)

A nivell internacional, comptem amb crides per posar en marxa projectes similars de la ma de Nacions Unides. Un exemple és la campanya *He for She*, que promou unes masculinitats diferents i compromeses amb la igualtat. Amb aquesta finalitat, s'impulsa la posada en marxa de comitès, equips o grups d'acció de gent que s'impliquin amb els objectius de *He for She*, que vulguin destinar-hi temps i esforços a treballar-los, cadascun en el seu àmbit.

Tot i que en aquest darrer cas parlem d'una campanya concreta, permet el tractament de temes directament relacionats amb la promoció de la igualtat de gènere, trencar amb les violències, etc. I per a fer-ho Nacions Unides destina materials, espais de formació, fa difusió dels continguts i accions realitzades, etc.

A Catalunya, el XIIIè Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya va aprovar impulsar les Xarxes Ciutadanes contra la violència masclista, com un compromís propi a desenvolupar, començant des dels nivells locals o comarcals, i en general en aquells organismes i institucions on el partit governa i/o té representació.

La intenció de generar xarxes ciutadanes amb col·lectius concrets i amb un abast més gran requereix l'acord i el treball conjunt amb les entitats, organitzacions professionals, sindicats i organismes que engloben a moltes persones i que ja tenen constituïdes xarxes de comunicació (i fins i tot espais de formació de personal, sensibilització envers la ciutadania, etc.) que es poden aprofitar.

Com sempre, per projectar qualsevol avenç per la igualtat cal voluntat política, destinar-hi recursos i personal que gestioni els projectes de forma continua.

Per això, no podem entendre aquestes xarxes ciutadanes com un fet puntual orientat només a una primera foto i una petita acció, com tampoc podem limitar la resta d'accions de prevenció envers la violència masclista si volem que tinguin efectes amples i extensos al llarg del temps.

L'objectiu hauria de ser constituir una Xarxa Ciutadana contra la violència masclista que tingués un abast per tot el país, amb una participació activa de ciutadania, empreses, organitzacions socials i administracions públiques, englobant així tot el territori, i ampliant l'impacte cultural i pràctic d'aquestes xarxes.

Però per a fer-ho realitat, com s'ha comentat, també es pot començar pels sectors que es tenen a l'abast i a l'entorn més proper.

I és que, en definitiva, encaminant-nos cap a una societat unida en la defensa de la igualtat de gènere, ja sigui començant per petits o grans nivells, però destinant recursos i temps, podem constituir grans exemples per prevenir la violència masclista.

Rubén Castro Torres és expert en violència de gènere per la UNED, Postgrau en Gènere i Igualtat per la Universitat Autònoma de Barcelona i Expert Universitari en Educació en la no violència per la UNED. Premi de periodisme sobre violència de gènere del Gobierno de España

Per projectar qualsevol avenç per la igualtat cal voluntat política, destinar-hi recursos i personal que gestioni els projectes de forma continua.